

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 255/2016

24.03.2016. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Б., због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б., адвоката С.С. из Н.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди 1К.189/14 од 23.09.2015. године и Вишег суда у Зрењанину 6Кж1 210/15 од 15.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б., адвоката С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди 1К.189/14 од 23.09.2015. године и Вишег суда у Зрењанину 6Кж1 210/15 од 15.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди 1К.189/14 од 23.09.2015. године, окр. И.Б., оглашен је кривим за кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три месеца која се неће извршити ако окривљени у року од 1-једне године не изврши ново кривично дело, уз специјални услов да законском заступнику малолетне оштећене у року од 4 месеца од дана правноснажности те пресуде исплати заостали дуг по основу неплаћених рата месечног издржавања у износу од 64.000,00 динара, а уколико не поступи по специјалном услову, условна осуда ће се опозвати. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 3.000,00 динара, као и на плаћање законском заступнику малолетне оштећене нужних трошкова заступања у износу од 55.500,00 динара, све у року од 2 месеца по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Виши суд у Зрењанину, пресудом 6Кж1 210/15 од 15.12.2015. године, одбио је жалбу браниоца окр. И.Б. и пресуду Основног суда у Кикинди 1К 189/14 од 23.09.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. И.Б., адв. С.С., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона и повреде

одредаба кривичног поступка-члан 485. став 1. тачка 1) и став 2. и 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине пресуде Основног суда у Кикинди 1К 189/14 од 23.09.2015. године и Вишег суда у Зрењанину 6Кж1 210/15 од 15.12.2015. године и предмет врати нижестепеним судовима на поновни поступак и одлучивање, као и са захтевом да буде обавештен о дану одржавања седнице већа на којој ће се разматрати захтев, сходно члану 488. став 2. Законика о кривичном поступку, ради присуствовања седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.Б. је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву збирно и само формално истиче повреде одредаба ЗКП из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) и став 2. тачка 1) и из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, због којих је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, али се образложење овако истакнутих повреда закона, и то само појединих, своди на указивање да су побијаним правноснажним пресудама и у поступцима који су претходили њиховом доношењу повређене одредбе члана 500. ЗКП, због поступања суда по неуредном и незаконитом оптужном акту који не садржи све формалне елементе прописане том законском одредбом, посебно да не садржи назначење чињеница које се имају доказивати предложеним доказима, при чему се бранилац окривљеног позива на одредбу члана 500. став 1. тачка 6) ЗКП и овако истакнути пропуст погрешно подводи под повреду одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца (члан 438. став 1. тачка 7) ЗКП), а указује и на повреду одредбе члана 501. ЗКП, због пропуста суда да наложи јавном тужиоцу уређење оптужног акта. Износећи тврдњу да нема кривичног дела у инкриминисаним радњама окривљеног, која упућује на закључак да бранилац захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног се позива на „превид“ суда битне чињенице која се тиче договора окривљеног и законске заступнице малолетне оштећене о начину плаћања заосталог дуга на име издржавања малолетне оштећене, што ове наводе захтева своди на оспоравање чињеничног стања у правноснажној пресуди као непотпуно утврђеног.

Поред наведеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која се, према наводима у образложењу захтева, огледа у одсуству разлога у побијаним пресудама о одлучним чињеницама и противречности изреке пресуде са доказима у списима предмета.

Међутим, цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, дакле и бранилац окривљеног чија су процесна права ограничена и одређена правима која у поступку има окривљени (члан 71.

тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда одредаба члана 500. и 501. ЗКП, као ни због недостатака у чињеничном стању утврђеном у правноснажној пресуди, а на које се у суштини указује у предметном захтеву, па је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.Б. оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**